

επιφέρονταν ἀλλὰ κυρίως τὸ περιθών μί' οὐ λέ-
γεις εἰς ἡμέν τὸν αὐτόν· εἴδη ὅργων ιατρικὸν, φ-
αιδὸν ιατρικὸν χρήστητο· εἰς δὲ τὴν τελείων λόγῳ,
πάντας ἐστιν ὁ τὸ οργάνου. Κατεῖται μήδη οὐδεὶς πατε-
ρῶν τὸ περιθών. Διὰ δὲ τὸ καθεστόλου οὐδὲ τὸ
περιθών, λαμβανούσιν καὶ τὸ περιθών καθεστόλας
πάπτο μὴ διέτι φεύγοις οὐτε ταχεῖς πάντας φιλίας ε-
θιώντας πεπάντας ἀποθιάνει τὰ φαιρόμεμφα. οὐ
γάρ ἐφαρμόζοντος ἐνὸς λόγου, τὰς οἰνητὰς ἀλ-
λας φιλίας οὐδὲ. αἱ δὲ εἰσιν μήδη, αἵτιναι οὐχ ὄμοι-
ως εἰσίν. αἱ δὲ ὅταν ἀπορεῖται μὴ ἐφαρμόζην,
οὐδὲ σταύρον καθέλου αὐτὸν πάντη λινὸν περιθών, οὐδὲ
φιλίας ταῦς ἀλλας φαστον. Εἰς δὲ πολλὰ
εἶδη φιλίας. Τῷ γάρ ριθμέτων λινῷ ἔκδην ἐπειδή
διάστατης τεχνοῦ λέγεται τὰς φιλίαν, οὐ μή-
δη μιάστατης μία φιλία, οὐ δέ μια τὸ χειρό-
μον, οὐ δέ μια τὸ ήδυν. τούτων οὐδὲ μια τὸ χειρό-
μον θέτει, οὐ δέ μια πλείστη φιλία. Διὰ γάρ τὸ
χειρόμον τοῦ φιλοσοφούντος ἀλλήλοις, καὶ μέχρις
τούτου τοῦ οὐτεπειρημάτων.

Γλαῦκ' ὅπικουρος αἵρετον σὸν φίλον εἴ-
σκε μάχητας· καὶ,

Οὐκέτι γενέσκοστον Αἴθιωμόντος Μεγαρίνας.
η δὲ δι' ἴδεοντος, τῷ νέων* μεταβαλλόντων γρ
τὸ πᾶν καὶ τὰς ἀποκίνητας μεταβάλλεται καὶ τὸ
ἄλλο. οὐ δικαῖος αρέτης, τῷ βελτίστον. φαγεῖν
οὐδὲ τούτων ὅτι οὐ τερψθετι φιλία, οὐδὲ σύγ-
χον διεν εἰπειν αὐτὸν φιλία καὶ αὐτὸν φιλέσθετος τοὺς
ἄλλους. φίλοις μὲν γρ τὸ φιλούμενον τῷ φι-
λοῦμενοφίλοις δι τὸ φιλουμένῳ καὶ αὐτοφιλῶν.
αὐτῷ μὲν οὐδὲ οὐδὲ αἰδηρώποτε μοίον ἵταρχες
φιλία. μόνον γρ εὔδεστετει πειραρχόσθετος. οὐδὲ
οὐδὲ ἄλλα μηδὲ εἰ τοῖς διπέροις· καὶ χειρομον
δητι μικρόν τι φάγεται εὐπάρχον, καὶ τοὺς
αἰδηρώποτες ιμέσθεται καὶ τοὺς ἄλλα δῆτα τὸν
Ἐγχελον φίσιν Ηὔρητος τῷ χρυσοδείλῳ, καὶ
οὐδὲ οἱ μάντεταις ταῖς συισθέταις καὶ διερείταις
λέγοστοι· οὐ φαῦλοι οὐδὲ φίλοις ἀλλάπλους,
οὐδὲ διὰ τὸ χειρομον, καὶ διὰ τὸ ίδεον. οὐδὲ οὐτι
οὐ τερψθετι οὐδὲ ἵταρχες ἀντοῖς, οὐ φασι φί-
λοις έτι δέδηπον γρ οὐδὲ φαῦλοις τὸν φαῦλον·
οὐδὲ αἰδηρούμενοι οὐ φιλοῦστοι σφαῖς ἀντοῖς.
οὐ δὲ φελαθωτοί μὲν, ἀλλ' οὐ τῷ τερψθετοι φί-
λοιν· ἐπει ταῖς γε ἐπέρεται οὐδὲτει καλύτει. δὲ
ἡδονὴν γρ ἔστωνοςστον ἀλλάπλους βλαπτόμε-
νος, οὐδὲ οὐτιν αἰκατεστές. οὐ δοκιμοτέροις οὐ δὲ
ἡδονὴν φιλοῦστεις ἀλλάπλους φίλοις έτι, ὅταν
καὶ αἰκερίζεται ζητῶστι. οὐτε ξ' οὐ τερψθετοι οὐ

A & opus. Sed propriè primum, per quod ratio eius nobis inest: velut instrumentum medicinale, quo medicus virtut, nec tamen instrumenti ratio, medici rationi inest, quo circa in omnibus primum illud queratur. Et quia primum vniuersale est, vniuersaliter etiam capitur, quod fallit. Itaque & de amicitia non possunt omnia apparentia edere. Ratione enim vna minus congruente, non arbitrantur cæteras amicitias esse. Aliæ verò sunt quidem, sed B non similiter: aliæ verò cum prima non conueniunt, ut vniuersalis: siquidem prima fuerit, neque alias esse amicitias inquiunt. Verum, ut modò dictum est, multæ amicitiae species sunt, quoniam tripliciter dici amicitia determinauimus, cum alia ob virtutem, alia ob utilitatem, alia ob iucunditatem oportet dicatur. Et sane quæ commodorum gratia nata est, plerorumque est amicitia, qui se inuicem quia C vtiles, diligere solent.

Γλαῦκ' ὅπλους αὐτὸν σὺν φίλον ἔσκε
μάχητει. Et,
Non amplius Athenienses cognoscunt Me-
garenses.

DQuæ verò ob voluptatem contrahitur, iuuenum est. mutatis enim pro ætate moribus, etiam incundum mutant. Quæ verò à virtute proficiscitur, optimorum. Unde manifestum est, primam amicitiam esse, quæ bonorum est mutuus erga se inuicem amor, mutuaque electio. Amicum enim est amatum amanti, amicisque item redamans amato. Ea igitur sola inter homines est, quippe qui soli electionem sentiunt. Ceteræ autem etiam feris inter se sunt, vbi etiam aliqua mediocris elusa vtilitas. Atque ita etiam cicura homini, & alia alijs amica sunt, quemadmodum regulus auis crocodilo, Herodoto teste: & quemadmodum vates de cœsibus, transitionib[us]que loquuntur. Et mali malos cum ob vtilitatem, tum ob iucunditatem, amant: neque tamen amicos fatentur cum primæ sint expertes, quippe quod prauis iniuriam prauè inferat, quod amicitiae legibus repugnat. Alij itidem amant circa amicitiam primam, quos tamen reliquas colere nihil vetat. Ob voluptatem enim incontinentes, se ipsos suspetos habent, nec ab iniuria mutua abstinent. Quocirca nec ob voluptatem se multo amantes, dici amici debent: quando accuratè disquirerentibus planè primam n[on] esse constet. Illa enim firma est amicitia